

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 51C/68/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213238856
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krajčová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1213238856.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Michaelou Krajčovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: Q. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. X, XXX XX O., zastúpenému: Mgr. Peter Agalarev, advokát, so sídlom Adámiho 26, 841 05 Bratislava, o zaplatenie 2 976,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2 976,- eur s úrokom z omeškania zo splátok vo výške 11,64 eur od 20.12.2010 do 06.08.2011 a s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2 976,- eur od 07.08.2011 až do zaplatenia a náhradu iných trov konania vo výške 178,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 658,28 eur právnenému zástupcovi žalobcu TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobca sa v prejednávanej veci svojou žalobou doručenu súdu dňa 15.11.2013 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 976,- eur s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania.

Žalobca v žalobe uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2011 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému.

Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaný uzatvorili dňa 13.01.2006 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0179831284 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú aj Všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej Zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ poskytla žalovanému ako dlžníkovi peňažné prostriedky vo forme úveru. Podmienky čerpania úveru, účel úveru, spôsob, výška a termíny splácania úveru, zabezpečenie úveru, podmienky pri neplnení a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach.

Pohľadávka žalobcu ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 5 043,34 eur, ktorá pozostávala z istiny 4 786,48 eur, úroku z omeškania 256,86 eur vyčíslených v súlade prílohou k Zmluve o postúpení. Sumu 256,86 eur predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca v konaní neuplatňuje.

Podľa Zmluvy postupca poskytol žalovanému úver vo výške 3 319,39 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 48,- eur splatných vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si v žalobe uplatňuje splátky úveru splatné od 20.12.2010 do 20.01.2016 v počet 62 v celkovej výške 2 976,- eur. Splátky

pôvodne splatné od 20.08.2011 do 20.01.2016 sa stali splatnými dňa 06.08.2011, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

Okrem istiny si žalobca uplatňuje zákonný úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 06.08.2011, si žalobca uplatňuje úrok z omeškania od tohto dňa.

Uplatňovaná dlžná suma ku dňu podania žaloby pozostáva zo 62-och neuhradených splátok úveru v celkovej výške 2 976,- eur (t.j. rozdiel medzi neuhradenými splátkami úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na tieto splátky).

Zo splatných splátok úveru a na základe uhradených platieb si žalobca vyčíslil úrok z omeškania nasledovne:

- 9 % ročne zo sumy 48,- € od 21.12.2010 do 06.08.2011 vo výške 2,70 €;
- 9 % ročne zo sumy 48,- € od 21.01.2011 do 06.08.2011 vo výške 2,33 €;
- 9 % ročne zo sumy 48,- € od 21.02.2011 do 06.08.2011 vo výške 1,96 €;
- 9 % ročne zo sumy 48,- € od 21.03.2011 do 06.08.2011 vo výške 1,63 €;
- 9 % ročne zo sumy 48,- € od 21.04.2011 do 06.08.2011 vo výške 1,27 €;
- 9 % ročne zo sumy 48,- € od 21.05.2011 do 06.08.2011 vo výške 0,91 €;
- 9 % ročne zo sumy 48,- € od 21.06.2011 do 06.08.2011 vo výške 0,54 €;
- 9 % ročne zo sumy 48,- € od 21.07.2011 do 06.08.2011 vo výške 0,19 € a
- 9 % ročne zo sumy 2 976,- eur od 07.08.2011 do zaplataenia.

Zároveň si žalobca uplatnil aj náhradu trov konania.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním, doručeným súdu dňa 28.04.2014, v ktorom uviedol, že žalobca účelovo v žalobe spochybňuje právny režim Zmluvy o úvere s tým, že poukazuje na skutočnosť, že predmetná zmluva uzatvorená dňa 13.01.2006 je podľa Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, a preto právne vzťahy z tejto zmluvy uzavretej pred 01.01.2008 by sa mali spravovať Obchodným zákonníkom.

Pokiaľ ide o právny režim predmetnej zmluvy, žalovaný poukazuje na právoplatný rozsudok Okresného súdu Revúca, sp. zn.: 6C 500/2012 z 20.03.2013 v totožnej veci, s tým, že súd vyjadril právny názor, že zmluva o úvere, napriek tomu že má povahu tzv. absolútného obchodu, je zmluvou typovou, teda spotrebiteľskou a že ustanovenia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv je nevyhnutné použiť aj v prípadoch, ak sa právny vzťah účastníkov má spravovať Obchodným zákonníkom.

Teda, ak by súd vychádzal z argumentácie žalobcu, nebolo by možné aplikovať premĺčanie podľa Občianskeho zákonníka v zmysle § 101 OZ, podľa ktorého sa právo premĺči už tri roky odo dňa, kedy sa mohlo vykonať prvý raz, ale by prichádzala do úvahy aplikácia § 397 Obchodného zákonníka, podľa ktorého je všeobecná premĺčacia doba 4-ročná. V súvislosti s premĺčaním žalovaný poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn.: 16Co 1/2013 zo dňa 30.05.2013, kde súd uviedol, že posudzovanie premĺčacej doby v spotrebiteľských úveroch nie je sporné a spochybňované a je potrebné aplikovať premĺčaciu dobu podľa § 101 OZ. Vzhľadom na uvedené žalovaný vzniesol námietku premĺčania dlžnej sumy.

Ďalej žalovaný považuje za sporné a máťúce samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru žalobcom dňa 06.08.2011, keďže podľa listinného dôkazu, ktorým disponuje žalovaný (výzvy k úhrade - oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 18.07.2011) malo dôjsť k vyhláseniu už ku dňu 18.07.2011, pričom v tomto vyhlásení žiadal o úhradu dlžnej čiastky do 01.08.2011. Navyše v predmetnej výzve žalobca vyzýva žalovaného k zaplateniu celej dlžnej sumy vo výške 6 585,98 eur, avšak uvedomujúc si, že časť dlžnej sumy mu nebude súdom priznaná, v záujme ušetrzenia súdneho poplatku žaluje len podľa neho nepremiľčané splátky v počte 62.

Ďalobca nejasne a nezrozumiteľne špecifikuje uplatňovanú dlžnú sumu vo výške 2 976,- eur, ktorá mala ku dňu 05.11.2013 pozostávať zo 62 neuhradených splátok úveru. Ďalobca si ďalej sporne vyčísľuje úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne zo sumy 48,- eur od 21.12.2010 do 06.08.2011 v celkovej výške 11,64 eur. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala nastať až po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 06.08.2011, si však žalobca z nepochopiteľných dôvodov uplatňuje opätovne úrok z omeškania z celkovej sumy 2 976,- eur a nie zo zvyšku zostávajúcich splátok.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, žalovaný žiada, aby súd žalobe nevyhovel a túto zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Súd pojednával podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti žalovaného, ktorého neúčast' na pojednávaní ospravedlnil jeho právny zástupca a súhlasil s tým, aby súd vec prejednal v jeho neprítomnosti. Rovnako súd vec prejednal aj v neprítomnosti žalobcu, ktorého svoju neúčast' ospravedlnil jeho právny zástupca a súhlasil s tým, aby súd vec prejednal v jeho neprítomnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: Zmluva o postúpení pohľadávok s prílohou, Zmluva o splátkovom úvere, Všeobecné obchodné podmienky SLSP, a.s., výzva na zaplatenie - vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a pokus o zmier.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd skutkovo ustálil, že SLSP, a.s. poskytla žalovanému na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 0179831284 zo dňa 13.01.2006 úver v sume 3 319,39 eur, ktorý mal byť spláčaný v mesačných splátkach vo výške 48,- eur splatných vždy k 20. dňu v mesiaci.

Na základe tejto Zmluvy vznikol SLSP, a.s. voči žalovanému nárok na zaplatenie dlžnej sumy s príslušenstvom, pričom celková dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala istinu 4 786,48 eur a úrok z omeškania 256,86 eur, pričom sumu 256,68 eur, predstavujúcu úrok z omeškania, si žalobca v konaní neuplatnil.

Ďalobca si v žalobe uplatňuje splátky úveru splatné od 20.12.2010 do 20.01.2016 v počet 62 v celkovej výške 2 976,- eur (62 splátok, každá vo výške 48,- eur). Splátky pôvodne splatné od 20.08.2011 do 20.01.2016 sa stali splatnými už dňa 06.08.2011, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2011 postúpila SLSP, a.s. túto pohľadávku voči žalovanému na žalobcu.

Pohľadávka žalobcu ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 5 043,34 eur, ktorá pozostávala z istiny 4 786,48 eur, úroku z omeškania 256,86 eur v súlade prílohou k Zmluve o postúpení.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka (v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

V zmysle § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že časť obsahu zmluvy možno určiť odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 500 ods. 1 Obchodného zákonníka je dlžník oprávnený uplatniť nárok na poskytnutie peňažných prostriedkov v lehote určenej v zmluve. Ak táto lehota nie je v zmluve určená, môže dlžník tento nárok uplatniť, dokiaľ poskytnutie úveru niektorá strana nevypovie.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka je dlžník v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka (v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o bežnom účte a predmetnej zmluvy o úvere) ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10% vyššie, než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu. Základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska platná v prvý kalendárny deň kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu, sa použije počas celého tohto polroka.

Podľa § 2 písm. a) zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 100 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Vzhľadom k tomu, že žalovaný vniesol námietku premlčania, súd sa musel v prvom rade zaoberať otázkou, či je nárok uplatnený žalobcom, premlčaný. Vznesením námietky premlčania v súdnom konaní dochádza k zániku nároku patriaceho k obsahu práva, t. j. právo prestáva byť súdne vymožiteľné, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať.

Súd po dôkladnom zvážení všetkých okolností danej veci dospel k záveru, že námietka premlčania vznesená žalovaným je nedôvodná.

Ako vyplynulo z obsahu návrhu na začatie konania, žalovaný bol podľa Zmluvy o splátkovom úvere povinný splácať úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 48,- € vždy k 20.dňu v príslušnom mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 20.02.2006 a posledná splátka bola splatná dňa 20.01.2016. Nakoľko žalovaný si podľa žalobcu svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy o úvere nesplnil a nesplácal splátky úveru v stanovených termínoch splatnosti (čo nebolo ani medzi účastníkmi sporné), dostal sa do omeškania so splácaním splátok, pričom žalobca si ako prvú uplatňuje neuhradenú splátku splatnú dňa 20.12.2010 vo výške 48,- eur. Žalobca sa svojho práva domáha súdnou cestou, a to podaním návrhu na začatie konania, ktorý bol doručený súdu dňa 15.11.2013.

Pri právach vyplývajúcich z účastníkmi uzavretej zmluvy o úvere, aplikujúc pritom na tento vzťah § 101 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého súd aplikoval na daný vzťah účastníkov všeobecnú premlčacia doba 3 roky, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, dospel súd jednoznačne k záveru, že pohľadávka žalobcu uplatňovaná v tomto konaní nie je premlčaná. Znamená to, že v prípade, ak si žalovaný svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere nesplnil riadne a včas pri splátke splatnej dňa 20.12.2010, teda dostal sa do omeškania dňa 21.12.2010, v zmysle zákonnej podmienky „keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz“ si žalobca mohol svoje právo na zaplatenie tejto splátky vyplývajúce zo zmluvy o úvere uplatniť na súde podaním návrhu na začatie konania dňa 21.12.2010, kedy zároveň nastal začiatok plynutia premlčacej doby vo vzťahu k tejto splátke.

Keďže návrh bol doručený súdu až dňa 15.11.2013, je jednoznačné a nad všetky pochybnosti nesporné, že žalobca si svoje právo na zaplatenie peňažnej sumy v tomto konaní, s poukazom na ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka, uplatnil na súde pred uplynutím 3-ročnej premlčacej doby, ktorá uplynula dňa 21.12.2013. Keďže splatnosť ďalších žalobcom uplatnených splátok nastala až po dátume 20.12.2010, aplikujúc vyššie uvedené, nemôže byť ani žiadna ďalšia z týchto splátok premlčaná.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd považuje námietku premlčania vznesenú žalovaným za nedôvodnú.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu (SLSP, a.s.) poskytol žalovanému na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 0179831284 zo dňa 13.01.2006 úver v sume 3 319,39 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 48,- eur splatných vždy k 20. dňu v mesiaci. Rovnako nebolo sporné, že žalovaný z dôvodu finančných problémov neuhradil žalobcovi žalobou uplatnené splátky.

Uzatvorením vyššie uvedenej úverovej zmluvy vznikol medzi účastníkmi konania záväzkovo-právny vzťah, ktorý sa v zmysle ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d) riadi príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, bez ohľadu na povahu zmluvných strán.

Po vyhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola v písomnej forme uzavretá platná Zmluva o úvere (o splátkovom) v zmysle Obchodného zákonníka, ktorej neoddeliteľnú súčasť tvorili Obchodné podmienky žalobcu. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ si riadne splnil svoju zmluvnú povinnosť a poskytol žalovanému finančné prostriedky dohodnuté v úverovej zmluve, avšak naproti tomu žalovaný nesplnil riadne a včas svoje zmluvné povinnosti dlžníka v dohodnutých termínoch splatnosti splácať poskytnutý úver, v dôsledku čoho vzniklo žalobcovi v zmysle uzavretých zmlúv právo na vrátenie splátok úveru s príslušenstvom.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na znenie citovaných zákonných ustanovení súd kvalifikoval žalobcom uplatnený nárok ako skutkovo i právne opodstatnený, a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Keďže žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením dlžnej peňažnej sumy a toto omeškania pretrváva aj v súčasnosti, súd viazaný návrhom žalobcu, priznal žalobcovi úrok z omeškania uplatnený v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania v uplatnenej výške za celú žalobcom uplatnenú dobu omeškania, pričom súd úrok vyčíslil nasledovne:

- 9 % ročne zo sumy 48,- € od 21.12.2010 do 06.08.2011 vo výške 2,70 €;
- 9 % ročne zo sumy 48,- € od 21.01.2011 do 06.08.2011 vo výške 2,33 €;
- 9 % ročne zo sumy 48,- € od 21.02.2011 do 06.08.2011 vo výške 1,96 €;
- 9 % ročne zo sumy 48,- € od 21.03.2011 do 06.08.2011 vo výške 1,63 €;
- 9 % ročne zo sumy 48,- € od 21.04.2011 do 06.08.2011 vo výške 1,27 €;
- 9 % ročne zo sumy 48,- € od 21.05.2011 do 06.08.2011 vo výške 0,91 €;
- 9 % ročne zo sumy 48,- € od 21.06.2011 do 06.08.2011 vo výške 0,54 €;
- 9 % ročne zo sumy 48,- € od 21.07.2011 do 06.08.2011 vo výške 0,19 € a
- 9 % ročne zo sumy 2 976,- eur od 07.08.2011 do zaplatenia.

Pokiaľ žalovaný namietal tento spôsob vyčíslenia úrokov z omeškania a tvrdil, že si žalobca opakovane vyčíslil úrok z omeškania najprv z jednotlivých splátok a následne opakovane z celej dlžnej sumy, súd uvádza, že žalobca si najskôr vyčíslil úrok z omeškania z jednotlivých splátok odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti až do momentu, kedy nastala mimoriadna splatnosť úveru a následne, keďže vyhlásením mimoriadnej splatnosti nastala splatnosť celého dlhu, si uplatňuje úrok z omeškania z celej dlžnej sumy, ale až od momentu jeho zosplatenia (a nie od počiatku splatnosti splátok ako sa mylne domnieva žalovaný).

Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že žalobca v oznámení, v ktorom vyhlásil predčasnú (mimoriadnu) splatnosť úveru uvádza termín uhradenia záväzku do 01.08.2011 a následne si uplatňuje úrok z omeškania z celej dlžnej sumy od 06.08.2011, súd uvádza, že pokiaľ si žalobca uplatní úrok z omeškania neskôr, ako mu vznikol nárok, je táto skutočnosť v prospech žalovaného a je výlučne na škodu žalobcu, že si uplatnil úrok z omeškania neskôr ako mu skutočne vznikol nárok. Vzhľadom na uvedené, súd viazaný návrhom žalobcu, priznal žalobcovi úrok z omeškania od 06.08.2011 (a nie odo dňa, kedy mu vznikol nárok, t.j. od 02.08.2011 - čo žalovaný sám uvádza vo svojom vyjadrení).

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť úspešnému žalobcovi náhradu iných trov konania spočívajúcich v za zaplatenom súdnom poplatku za žalobu vo výške 178,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 658,28 eur. Priznaná náhrada trov právneho zastúpenia predstavuje náhradu za nasledujúce úkony právnej služby, pri hodnote jedného úkonu á 111,21 eur:

1. príprava a prevzatie právneho zastúpenia - 111,21 € + režijný paušál 7,81 €;
2. podanie žaloby na súd dňa 15.11.2013 - 111,21 € + režijný paušál 7,81 €;
3. vyjadrenie k podanému odporu zo dňa 10.06.2014 - 111,21 € + režijný paušál 8,04 €;
4. účasť na pojednávaní dňa 10.09.2014 - 1 hodnoty úkonu - 27,80 €(1 z111,21 €) + režijný paušál 8,04 €;
5. účasť na pojednávaní dňa 03.10.2014 - 1 hodnoty úkonu - 27,80 €(1 z111,21 €) + režijný paušál 8,04 €;
6. účasť na pojednávaní dňa 13.02.2015 -111,21 € + režijný paušál 8,39 €.

Trovy právneho zastúpenia 500,44 €, vrátane režijného paušálu 48,13 €, spolu predstavujú 548,57 €, plus DPH 20 % - 109,71 €, čo spolu predstavuje sumu 658,28 €.

Súd nepriznal právnenému zástupcovi za úkony právnej pomoci vykonané v roku 2013 (1. príprava a prevzatie právneho zastúpenia a podanie návrhu na súd) režijný paušál 8,04 €, nakoľko v roku 2013 bola výška režijného paušálu len 7,81 €

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II na Krajský súd

Bratislava, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie zhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.